

AZ ORSZÁGOS ELFOGATÓPARANCS NEM VEZETETT EREDMÉNYRE

Nemzetközileg körözik Oloszt

Olosz Gergely volt RMDSZ-es szenátor három év letöltendő börtönbüntetést kapott, azóta nem találják

A rendőrség nem találta meg lakhelyén Olosz Gergely volt RMDSZ-es szenátort a három év letöltendő szabadságvesztésről szóló jogerős ítélet kihirdetése után, így először országos elfogatóparancsot, most pedig nemzetközi körözést adtak ki ellene.

» BÍRÓ BLANKA

Nemzetközi körözést adott ki a román rendőrség Olosz Gergely volt RMDSZ-es szenátor ellen, miután az országos elfogatóparancs nem vezetett eredményre – mondta el a Krónikának Nicoleta Tolvaj-Marin. A Kovászna megyei rendőrség szóvivője rámutatott, Olosz Gergelyt illetően december 20-án hozta meg a legfelsőbb bíróság a három év letöltendő szabadságvesztésről szóló jogerős ítéletet, ám Olosz nem jelentkezett a büntetés végrehajtására, és a Kovászna megyei

rendőrök nem találták meg a bejelentett lakhelyén. Ezért már az azt követő napon kiadták az elfogatóparancsot és az országos körözést: Olosz Gergely személyi adatait elküldték minden határátkelőhelyre, az ország minden rendőrségére, ám ez eddig nem vezetett eredményre, így kiadták ellene a nemzetközi körözést – mondta a szóvivő. Hozzátette, az országban is tovább folytatják a keresést, hogy előállíthassák az elítéltet. A Mediafax hírügynökség „Kovászna megyei forrásokra” hivatkozva az közölte, a keresett személy Magyarországra menekülhetett. Egyébként Olosz Gergely egyelőre még nem került az országosan körözöttök listájára a rendőrség hivatalos honlapján, a szóvivő szerint a procedura elhúzódik. A rendőrség internetes oldalán Kovászna megyei lakhellyel Markó Attila szerepel az országosan körözöttök listáján.

Amint arról beszámoltunk, a volt székellyöldi képviselőt és szenátort befolyással való üzérkedésben találta

vétkesnek a román legfelsőbb bíróság. Az ítélet a háromévi letöltendő börtönbüntetésen kívül 384 ezer euró és 400 ezer lej értékű vagyonelkobzásról is rendelkezett. Az MTI által idézett vádirat szerint 2010-ben az akkor parlamenti képviselő Oloszt négy vállalkozó lefizette, hogy előnyös szerződésekre juttassa cégeiket, kihasználva azt, hogy korábban a román energiaár-szabályozó hatóság elnöki tisztjét töltötte be. Az ügyészek szerint Olosz Gergely összesen félmillió eurónak megfelelő jogtalan anyagi haszonban részesült különböző formában. Olosz Gergely 2007–2008-ban a romániai energiaár-szabályozó hatóság elnöke volt, 2008 és 2012 között az RMDSZ parlamenti képviselője, 2010-től frakcióvezetője, 2012-től 2013 májusában történt lemondásáig az RMDSZ szenátora volt. 2011-ben az RMDSZ elnöki tisztségét is megpályázta, ám a választáson alulmaradt az érdekvépviselet élére akkor megválasztott Kelemen Hunorral szemben.

Újabb Tanasă-per: zászlót akar a toronyra

» B. K. B.

Beperelte Antal Árpád sepsiszentgyörgyi polgármestert a Dan Tanasă vezette Méltóságért Európában Polgári Egyesület (ADEC), amiért nem tűzte ki a román zászlót a városháza tornyára. A perről az elmúlt év utolsó napján számolt be blogján a magyarellenes fellépéseiről ismert, hivatásos feljelentőnek nevezett Dan Tanasă. Szavai szerint azért indított pert, mert a polgármester „tüntetőleg és ismételtén” visszautasította, hogy visszategye a három évvel ezelőtt eltávolított zászlót. Abban bízik, hogy az igazságszolgáltatás kényszeríteni fogja az elöljárót, hogy „tartsa tiszteletben a román nemzeti szimbólumokat és a várost

a magyar megszállás alól felszabadító román hősök emlékét”. Szerinte az elöljáró gesztusa a román nép ellenségére jellemző, és nem a román állam közigazgatási képviselőjére. A feljelentő nyilvánosan felszólítja a védelmi minisztériumot, a Kovászna megyei prefektúrát, a Kovászna, Hargita és Maros Megyei Románok Civil Fórumát, több katonai veterán szervezetet, hogy a „román zászló védelmében” lépjenek be a perbe. Arra is kitér, hogy Antal Árpád azért „merte elrendelni a zászló eltávolítását”, mert a román nemzeti szimbólumok megsértésére vonatkozó cikkely kikerült a büntető törvénykönyvből. Tavaly augusztusban Tanasă nyílt levélben fordult a belügyminisztériumhoz, a védelmi tár-

cához és a miniszterelnökhöz, hogy tessenék vissza a zászlót a kupolára, és gondoskodjanak róla, hogy az folyamatosan ott lobogjon.

A román trikolort 1944. szeptember 8-án tűzték ki az épület tetejére, amikor a román hadsereg bevonult a városba, majd 1994-ben, az ötvenéves évfordulón újra kitették. A románok műemlékké próbálták nyilvánítani a zászlót, hogy ilyen módon biztosítsák a helyét, ám nem jártak sikerrel, így három évvel ezelőtt az épület felújítása során – a vehemens tiltakozás dacára – lekerült onnan, és az eredeti terv alapján visszatették a villámhárítóként is működő csúcsdísz. A törvény szerint ugyanis a román zászlót a városháza bejárata fölé kell kitenni, nem a kupolára.

BALOGH
LEVENTE

» VEZÉRCIKK

Románia az elnök

Összetartás az uniós tagállamok között, a megosztottság csökkentése, a megkülönböztetés felszámolása, a versenyképesség megőrzése, a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni harc, innováció, a demokrácia és az emberi jogok védelme – csupa hangzatos és mindenki számára vállalható tétel olvasható a január elsején kezdődött román uniós elnökség célkitűzései között. A gond csak az, hogy mindezek megvalósítására nem sok esély mutatkozik. És nem csupán azért, mert az uniós elnökség csupán röpke hat hónapig tart. Hanem azért, mert a román elnökség kulcsfontosságú időszakra esik: májusban esedékesek az európai parlamenti választások, amelyeknek rég volt – hovatagyáltalán – akkora tétjük, mint idén. Az még a „kisebb” jelentőségű gondok közé tartozik, hogy addigra – legalábbis jelen állás szerint – Nagy-Britannia kilép az Európai Unióból, és ma nemhogy Bukarestben, de Londonban és Brüsszelben – illetve a többi jelentős uniós ország fővárosában – sem tudják pontosan, hogy ezt hogyan fogják levezényelni úgy, hogy minden érintettnek a lehető legkisebb kárt okozza. (Már eltekintve azon politikusoktól, akik büntetni kívánják a briteket, amiért úgy döntöttek, elhagyják az Uniót, mert nem szeretnék azt, hogy részesei legyenek annak, amint egyesek minden ellenkezés dacára is meg kívánják valósítani a föderáció utópiájára vonatkozó fantáziáikat).

Az uniós választás az EU-t a szuverén tagállamok laza, elsősorban gazdasági és kulturális, illetve védelmi, és a lehető legminimális mértékben politikai szövetségeként megőrizni kívánó erő, és az Uniót egyre inkább a jelenleginél központosítottabb, szövetségi jellegű állammá alakítani kívánó erő között dől majd el. Az, hogy a román elnökség éppen erre az időszakra esik, több okból sem látszik jónak arra nézvést, hogy minimalizálja az ellentéteket. Elsősorban azért, mert maguk az ország vezetői sem tudják, hogy pontosan mit is akarnak az EU-tól. A kormányoldal képviselői gyakorlatilag páriának számítanak az uniós intézmények vezetői számára, az ország befolyása pedig minimális az EU-n belül. Ehhez nagymértékben hozzájárultak az igazságügy átalakítására irányuló törekvések, amelyek kapcsán a kormányoldal nem igazán volt képes hitelt érdemlően cáfolni azokat a vádakot, miszerint azok elsődleges célja nem az egyébként létező ügyészi visszaélések visszaszorítása, hanem a korrupcióellenes küzdelem intenzitásának csökkentése. Ennek nyomán a kormányoldal sem nyilatkozik túlzottan barátságosan az uniós intézményekről, így a légkör enyhén szólva is fagyos Brüsszel és Bukarest között. Eközben Klaus Johannis államfő amolyan popstárnak minősül Brüsszelben és a nyugati uniós tagállamok kancelláriáin, aki egyetlen alkalmat sem szalaszt el arra, hogy felmondva az eurokraták leckéjét, konkrétumok nélkül európai elkötelezettségét és a tagállamok közötti viszony szorosabbra fűzésének fontosságát hangoztassa, egyben a bukaresti kabinetet ostorozza. Ilyen körülmények között nehezen elképzelhető, hogyan tudná éppen Románia közelíteni az ellentétes európai táborok álláspontját.

Mindezt jól illusztrálja Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnökének nyilatkozata, amely a legkevésbé sem hízelgő a román kormány számára. Juncker porba döngölte a bukaresti vezetőket, kételyeit hangoztatva azzal kapcsolatban, hogy Románia felkészült-e egyáltalán az EU elnökségére.

A kontextus alapján kijelenthető: még ha Juncker bírálata bizonyos tekintetben nem is nélkülözi a valóságálat, az már az EP-választási kampány részét képezi. Az EB idén távozó, legalábbis papíron a kereszténydemokrata értékeket valló Néppárthoz tartozó elnöke által, hogy az EU-s intézményekkel szemben álló román kormányt bírálta, egyúttal a szocialista-liberális oldalnak is „beszólt”. Ennek nyomán féltő, hogy a román EU-elnökség a politikai csatározások zajába vész majd, ami igencsak behatárolja az érdemi cselekvés lehetőségét. Ilyen körülmények között az is kérdéses, kihasználhatja-e a magyar közösség az önrendelkezési törekvései európai és világszintű megismertetésére, és ha igen, mennyire azt a tényt, hogy az EU-elnökség idején az átlagnál jóval nagyobb figyelem összpontosul Romániára. Annyi bizonyos, hogy próbálkozni mindenképpen érdemes.